

CURSILLO

VIỆT NAM - ÂU CHÂU

SỐ 152 — THÁNG 09 — 2010

Nội Dung

- Lá Thư Phong Trào 1
- Tình Chúa nhiệm màu (Im. Micae Nguyễn Khắc Minh) 2
- Gửi WERNAU (N.C.) 4
- Chia sẻ cảm nghiệm k27/28 (Phóng viên PT) 5
- Cảm nghiệm tâm cursillista (Maria Xuân Bích) 7
- Vượt biên ra khơi (HCT) 8
- Dõi bước Người (Trợ tá K.27) 9
- Mến chào quý cha tân cursillistas 10
- Từ Thánh địa đến Wernau (Trương thị Bé Ba) 10
- Ngài có đó (Duy Bình) 11

SINH HOẠT HÀNG THÁNG

Trường Huấn Luyện :

Chúa nhật 12/09/2010
14g30—16g30

Ultreya đầu năm sinh hoạt:

Chúa nhật 26/09/2010
14g30—16g45
Thánh lễ lúc 17g00

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

<http://cursillo.free.fr>
eMail : duongermont@gmail.com

Mission Catholique Vietnamienne
38 Rue des Épinettes
75017 Paris—FRANCE

Tel. +33 (0) 981 896 701
Fax. +33 (0) 156 802 268
<http://www.giaoxuvnparis.org>

Lá thư phong trào

Thưa Quý Anh Chị Cursillistas thân mến,

Trước hết, Văn Phòng Điều Hành xin được hiệp thông cùng toàn thể Quý Anh Chị Cursillistas Âu Châu, cảm tạ Thiên Chúa về sự thành công của hai Khóa 27 và 28, lần đầu tiên được tổ chức tại Cộng Hòa Liên Bang Đức, và hân hoan đón mừng 54 Quý Anh Chị Tân Cursillistas hội nhập đại gia đình Cursillo chúng ta. Hạnh phúc hơn nữa là đã có 8 linh mục và 1 tu sĩ dự khóa. Đây là con số kỷ lục của Phong Trào tại Âu Châu.

Với ngọn lửa sốt mến được Thần Khí Thiên Chúa khơi dậy trong khóa học và đang cháy bùng bùng trong tâm hồn, Quý Anh Chị đã bắt đầu sống Ngày Thứ Tư của người Cursillista, bắt đầu sống đời tông đồ giáo dân, môn đệ của Thầy Chí Thánh. Chắc hẳn Quý Anh Chị cũng đã biết rõ những đòi hỏi mà Thầy chúng ta đã đưa ra trong Tin Mừng Thánh Luca : “Ai đến với tôi mà không dứt bỏ cha mẹ, vợ con, anh em, chị em, và cả mạng sống mình nữa, thì không thể làm môn đệ tôi được. Ai không vác thập giá mình mà đi theo tôi, thì không thể làm môn đệ tôi được” (Lc 14, 26-27). Đức TGM Ngô Quang Kiệt, một cursillista, đã viết trong bài suy niệm Chúa Nhật 5/9 vừa qua : “Làm môn đệ là một việc nghiêm túc. Đây không phải là một cảm tính bùng bột nhất thời. Nhưng là một việc lâu dài...”. Liệu với những yêu cầu Đức Kitô đưa ra trên đây, chúng ta có thể trở thành môn đệ của Ngài chỉ sau vồn vẹn 3 ngày ngắn ngủi của khóa Cursillo không ? Quả là với sức người phàm thì thật là khó mà kham nổi. Nhưng chúng ta đều biết, người Cursillista đã chọn Đức Kitô làm Lý Tưởng để noi theo cho đến trọn đời và luôn có Đức Kitô trong lòng. Làm môn đệ của Thầy là đi theo Thầy và noi gương Thầy; sống và hành xử như Thầy; từ bỏ những gì không đến từ Thầy; từ bỏ tội lỗi, từ bỏ thói hư tật xấu, từ bỏ ý riêng và sẵn sàng từ bỏ cả mạng sống để bảo vệ Đức Tin như các Thánh Tử Đạo, cha ông chúng ta. Thật ra, chính Thầy Chí Thánh đã chọn chúng ta làm môn đệ của Ngài. Ngài tin tưởng nơi chúng ta và chúng ta phải trông cậy vàoƠn Thánh của Ngài mới có thể hoàn thành sứ mạng.

Sứ mạng của người Cursillista là trở thành người kitô hữu gương mẫu để trở thành ngọn đèn tỏa ánh sáng Phúc Âm trong môi trường. Từ thánh hóa bản thân ta mới đi đến thánh hóa được môi trường. Phong trào đã dạy chúng ta “một tay nắm lấy Chúa một tay nắm anh em” để “đưa Thiên Chúa đến với tha nhân và đem tha nhân về với Thiên Chúa”.

Chúng ta đã bắt đầu một niên khóa mới. Mong rằng năm tới đây sẽ tốt đẹp hơn nữa với những sinh hoạt đầy hứng khởi của Phong Trào tại Âu Châu nói chung và tại CHLB Đức nói riêng với những đại hội Ultreya, các cuộc hội nhóm, các buổi tĩnh tâm và những công việc đạo đức khác. Mong rằng ngọn lửa sốt mến nơi Quý Anh Chị tân Cursillistas cũng như các trợ tá sẽ còn cháy mãi trong tâm hồn chúng ta.

Văn Phòng Điều Hành

TRỞ THÀNH MÔN ĐỆ ĐỨC KITÔ

Tình Chúa nhiệm mầu

Ôi tình thương Chúa thật nhiệm mầu
Vượt quá trời cao quá biển sâu
Muôn vàn kỳ diệu khôn diễn tả
Chỉ nói đôi lời hát đôi câu!

Xin mượn khúc hát của thánh thi để làm đề tài cho bài chia sẻ của hôm nay.

Người ta nói: Cuộc đời được thêu dệt bởi một chuỗi dài những hồng ân.

Thật vậy ai trong chúng ta chẳng có đôi lần cảm nghiệm được tình thương Thiên Chúa như mây như mưa tuôn đổ dạt dào. Thiên Chúa luôn quan phòng yêu thương, cho dù ta có “*dãy giữa*” cũng không thể thoát ra được vòng tay đầy yêu thương của Ngài. Ngài có đó, hiện hữu đó, Ngài giữ chặt ta trong đôi bàn tay, Ngài trở xoay tình thế...tất cả cũng chỉ là để ta được yêu thương.

Một khi Thiên Chúa đã muốn, không ai có thể trốn chạy được. Thiên Chúa có cách thế riêng của Ngài, tài tình lắm. Ta cứ tưởng như mình sắp thoát, mình tính toán, nhưng kế hoạch của Ngài mới siêu đẳng làm sao! Bạn có tin điều đó chẳng? Hãy nhìn xem hành trình đến với Cursillo của một tân khóa sinh 27 nhé, rồi hãy nói cho tôi biết có phải Thiên Chúa là “*tiến sĩ dụ dỗ*” hay không?

Xin các bạn vui lòng bỏ ra ít phút để theo dõi một hành trình đầy ngạc nhiên!

1/ Ngạc nhiên thứ nhất: Không lẽ không đi?

Đã rất nhiều lần và nhiều người đề nghị với tôi rằng, *cha đi Cursillo đi, hay lắm*. Tôi thấy họ cứ nói hoài, nên tôi hỏi, *Cursillo là gì? Có gì mà hay?* Họ trả lời: *Hãy đến mà xem*. Chèng đéc ơi, giáo dân gì đâu mà “*chơi*” Kinh Thánh với Linh mục he, ngon thiệt. Chuyện giáo dân trả lời với Linh mục bằng Kinh Thánh thì ở Việt Nam là hơi hiếm thấy. Tôi cũng hơi ngạc nhiên chút chút. Không biết Cursillo là cái gì mà người trong hội đó cứ đề nghị mình tham gia hoài, chắc phải là có điều chi hay lắm. Hơn nữa thấy họ thật là những người rất tốt. Rất thương và quan tâm đến tôi nơi cuộc sống lẻ loi xa nhà. Thế nhưng tôi cứ ậm ừ đại cho qua chuyện, vì tôi nghĩ rằng đó chỉ là ba cái phong trào gì đó của giáo dân đạo đức thôi, hơn nữa ở Châu Âu này thì mấy người “*già*” có việc gì đâu mà làm, nên đi hội họp là phải rồi, còn tôi thì biết bao công việc phải làm, phải suy nghĩ, học hành.

Thế là năm tháng trôi qua, tôi cứ gật gật lẩy lẹ mỗi khi có ai đó mời tôi tham dự. Một người đề nghị tôi nhiều lần nhất phải nói đến Madame Nathalie Vũ Tiến Lộc. Hình như là cứ mỗi lần có mở khóa Cursillo là bà lại đến đề nghị tôi tham gia. “*Vũ như cũ*” là vẫn như cũ, tôi cứ gật gật cho bà vui, vì tôi cũng không muốn từ chối ngay lúc ấy sợ rằng bà buồn, vì nếu như tôi làm điều gì cho ai buồn thì tôi áy náy lắm, tính tôi là vậy mà. Bà thì lại cứ tưởng lần này tôi đi thật nên có vẻ khắp khởi ra mặt. Cũng ngại quá nhưng không biết làm sao, thôi để gần tới rồi tính. Sắp đến ngày thì viết thư xin lỗi như những lần trước là xong, dù sao viết thư cũng đỡ hơn nói thẳng.

Thế nhưng, chương trình của Chúa làm ta bất ngờ vô đối. Gần đến ngày khai mạc bà thông báo với tôi rằng :

- *Lần này họp bên Đức cha ơi, vé con đã mua cho cha rồi.*

Trời đất ơi, vậy là tiêu tùng rồi, mua vé rồi mà không lẽ không đi, giờ phải làm sao đây? Sao lần này lại tổ chức bên Đức cơ chứ? Thiệt là tình! Thôi kệ đi đại lần cuối xem sao. Nhưng sang Đức một hai ngày thôi rồi tìm cách trốn về. Về cho sớm chứ ở lại đến ba bốn ngày thì lâu quá. Thầm nghĩ vậy, nên tôi thấy cũng yên tâm.

2/ Ngạc nhiên thứ hai: Cha ơi, tụi con trốn cha đó!

Thế là tôi cũng đành “*ngậm ngùi đành cất bước ra đi*”. Đến Đức, may quá tôi gặp được anh Chức và anh Tuấn là hai người bà con xa xa của tôi. Mừng quá, chuyến này là kế hoạch trốn chạy của tôi sắp thành hiện thực rồi. Tôi liền đề nghị ngay:

- *Anh Tuấn, anh Chức ơi, mai rảnh chờ em đi đến thăm hai bác và gia đình nhé.*

Nói như thế là tôi cảm chắc trong tay kế hoạch “*trốn quân địch của mình rồi*”. Vì thăm xong là tôi ra ga xe lửa về Pháp ngay. Nhưng hai anh lại nói rằng:

- *Đâu có được ra ngoài đâu cha.*

- *Tôi nói: Không có sao đâu, cứ đi đi, em làm cha mà người ta không dám la em đâu. Anh cứ chờ em đi, có gì em chịu cho.*

Nghe nói thế thì hai anh cứ ậm ừ chần trừ. Tôi nghĩ bụng hai anh này nhát quá, hay là làm biếng không biết. Sau đó trong suốt thời gian tham dự khóa, tôi ít thấy anh Tuấn và anh Chức, không biết hai cái ông này làm gì mà chẳng thấy đâu cả. Chỉ thoáng thoáng hiện hiện trong giờ cơm thôi. Cuối khóa, ngày chia tay, hai anh mới nói cho tôi biết:

- *Cha ơi, tụi con sợ cha bắt chờ đi quá, nên trốn cho cha đó thôi.*

A, thì ra là “*hai ông trốn tu*” (nói theo rặc giọng miền Tây đấy nhé). Trốn vì sợ bị bắt chờ đi, mà đi thì không thể được.

3/ Ngạc nhiên thứ 3: Bác ơi, cái ông vui vui lấy máy chụp hình của con đâu rồi? Bó tay !

Rồi ngày đầu tiên tham dự khóa tôi mới “*ngu*” làm sao! Mới vào khóa, các bác hát cười vui vẻ lắm, tôi nghĩ bụng như vậy là được đó, vì tính tôi thích văn nghệ lắm mà. Sau khi hát cười vui vẻ, thì một bác thấp thấp người phát cho mỗi người một bao thư, giao nộp máy chụp hình, đồng hồ, vào đó. Tôi cứ nghĩ đây lại là một trò chơi vui nữa, nên tôi làm cách vui vẻ thôi. Lúc đó tôi chẳng biết ai ai tên gì, vì còn mới mà, chưa quen. Chính việc không biết bác giữ bao thư tên gì nên mới “*khổ*” cho tôi sau này. Tôi “*dại dột*” giao nộp hết “*những tài sản mình đang có*” chỉ là một đồng hồ, passeport và máy chụp hình. Không ngờ đây không phải là trò chơi, mà là thiệt rồi. Họ lấy cất hết đi rồi. Nhưng tôi nghĩ chắc cũng không đến nỗi nào đâu, ít ra tôi cũng còn vài người quen trong nhóm này nữa, đề nghị thế nào họ cũng đi tìm lấy ra cho mình. Trong đầu tôi luôn nghĩ là

đi tham dự chơi cho biết thôi, chứ chắc cũng chẳng có gì hay ho đâu, vì thế mà lúc nào cũng đầy ý tưởng là phải tìm mọi cách trốn về cho sớm.

Một, hai ngày dằng dẳng trôi qua, lòng nóng như lửa đốt, tôi muốn ra đi, nhưng làm sao bây giờ? Giấy tờ, đồng hồ, máy chụp hình giao nộp cho “ông bác thấp thấp vui vui” kia rồi, giờ cũng quên mặt mắt tiêu, mà cũng chẳng biết tên gì nữa. Ngó kiếm hoài không thấy, mà sao bác nào cũng thấp thấp vui vui giống nhau thế nhỉ, chẳng biết ai ra ai. Đúng là lúc cần thì rối lên. Chán thiệt!

Tôi đành đi kiếm lung tung vậy. Người đầu tiên tôi hỏi là bác Đức, vì dù sao cũng có quen biết hai bác Đức nên cũng dễ hơn.

- *Bác Đức ơi, cái bác giữ bao thư vật dụng đâu rồi?*

- *Bác Đức bảo: Con không biết cha ơi. Cha hỏi anh trưởng Curia của cha coi.*

Rồi gặp bác Khải, bác Khải hay ngồi cạnh lúc ăn cơm, nên tiện thể hỏi luôn. Bác Khải cũng trả lời là không biết nốt. Rõ chán! Cuối cùng là bác Many Hùng, là nhóm trưởng nhóm tôi, Bác Hùng này hay liếc tôi lắm, vì khi ngồi nghe giảng tôi chỉ ngủ. Tâm trạng thấp thỏm muốn về mà sao ngồi nghe choặng. Thế nhưng lâu lâu lại bắt gặp bác Hùng đang liếc liếc mình, thấy thế cũng ngại, nên ráng quẹt quẹt vài chữ cho ổng vui thôi, chứ có thích thú gì đâu. Bác Hùng bảo cha gặp bác Dương là chủ tịch ấy, bác Dương sẽ biết. Mừng rỡ quá, thế là cuối cùng cũng sắp được như ý rồi, khà khà, có thể chứ. Chúa bảo có gõ sẽ mở, có tìm sẽ gặp mà.

- *Tôi hỏi : bác Dương ơi, bác có biết bác giữ đồng hồ tên gì không? Bác đó đâu rồi?*

- *Bác Dương trả lời: Cha hỏi để làm gì vậy?*

- *Tôi đành phịa ra: Con hỏi để mượn lại cái máy chụp hình để sạc pin ấy mà, vì sắp hết pin rồi.*

- *Cha yên tâm, con sẽ sạc đùm cha.* Bác Dương tiếp lời.

- *Tôi phân trần: Nhưng mà máy chụp hình của con pin khác lắm, phải có cục sạc riêng biệt cơ, sao bác sạc được?*

- *Vậy để khi nào con gặp ông giữ máy chụp hình rồi con coi xem sao nhé.* Bác Dương cười cười.

Tôi nghĩ bụng cái ông Dương này kỳ quá, nhờ có chút cũng chẳng chịu đi kiếm đùm nữa. Giờ cũng chẳng biết làm sao để đi tìm cái ông cầm máy chụp hình đây. Chịu chết, bó tay!!!! Giấy tờ không có, đồ đạc cũng không, làm sao mà ra nhà ga về Pháp được?

4/ Linh tính mách bảo và Hy vọng cuối cùng.

Không hiểu làm sao cứ ông nọ đòi thừa ông kia thế này, không lẽ mấy chục người như vậy mà chẳng ai biết cái ông cầm máy chụp, chẳng lẽ ông này là người ở đâu mới lén vào chẳng? Tôi thở dài ngao ngán. Chán thiệt!

Hay mấy cái ông này đã biết ý định của mình là muốn trốn về? Tôi tự nhủ trong lòng, có khi nào mấy ông này phát hiện ra ẩn ý của mình không ta? Tại sao bác Many Hùng cứ liếc liếc mình hoài, ổng ngồi đó chơi hay có ý

đồ gì khác? Canh gác mình?. Sao kỳ vậy cà?..... Ôi là là, bao nhiêu là thắc mắc!

Còn một “nước cờ” cuối cùng nữa đó là đến gặp bác Vũ thôi.

- *Bác Vũ ơi, tại sao chẳng ai biết ông cầm túi đồ đâu hết vậy? bác làm ơn đi tìm đùm con đi, con muốn đi về sớm! Đến lúc này tôi đành nói thẳng ra thôi.*

- *Cô Vũ trầm ngâm: Cha ơi, mọi người đều biết cha ngủ gật trong khi nghe giảng đó, mọi người cũng biết rằng cha muốn bỏ về nữa. Ai cũng buồn hết cha ơi, chúng con cầu nguyện nhiều lắm để cha đừng về. Nếu cha về thì tiếc quá. Cha ráng ở lại thêm chút nữa xem sao!*

Lời nói của bác Vũ nghe sao cảm động ghê. Mọi người cầu nguyện cho mình như vậy không lẽ mình lại phụ lòng họ sao. À thì ra là mọi người ai cũng biết là tôi đòi về, ai cũng biết là tôi ngủ gật không chịu ghi chép... Chẳng ai muốn chỉ cho tôi bác giữ đồ, họ “bán cái” người này sang người nọ, họ không muốn tôi ra đi sớm. (Sau này tôi mới biết là cứ mỗi lần tôi nghe giảng thì các trợ tá vào nhà thờ cầu nguyện. Có người còn nói với tôi là con cầu nguyện cho cha nhiều lắm đó, suốt cả đêm qua. Quá đổi bất ngờ!)

Không ngờ mỗi tôi trợ tá họp lại với nhau, Vậy thì chính bác Hùng là “thủ phạm” chứ không ai khác vào đây nữa. Kế hoạch của tôi coi như là phá sản tan tác rồi. Cứ tưởng sẽ lừa được họ, không ngờ họ đã biết hết mà tôi thì quá ngây thơ.

5/ Ở lại là một hồng ân.

Tôi quyết định ở lại. Thứ nhất vì không ai chờ tôi ra nhà ga, thứ hai tôi không thể ra nhà ga khi không có giấy tờ passport. Nhưng quan trọng hơn hết là tình người đã giữ chân tôi ở lại. Trợ tá cầu nguyện cho tôi đặc biệt. Trợ tá lo cho những người mới hết sức chu đáo, những bài hát vang lên vui tươi nồng ấm. Đi ăn hay đi đến nhà nguyện... chúng tôi được quý vị trợ tá hướng dẫn nhiệt thành, họ sắp hàng đón rước thân tình, chu đáo, nụ cười luôn tươi nở trên môi, và những cố gắng trên cả tuyệt vời của những người có trách nhiệm... Tất cả họ đã làm nên thành công của cuộc hội. Sự tiếp đón thân tình nồng ấm của trợ tá đã đánh động vào những tâm hồn làm biếng như tôi.

Ai cũng hạnh phúc khi mình được đón nhận, ai cũng vui khi được đón tiếp. Trước khi thấy được Thiên Chúa yêu thương, tôi thấy mình đã được yêu thương nơi họ. Sống những ngày Cursillo còn lại, tôi đích thực cảm nghiệm được hạnh phúc. Tôi thật hạnh phúc vì được đón nhận quá nồng hậu. Tôi thật vui vì nhận được biết bao niềm vui của những người vui mừng khi tôi ở lại, tôi ở lại mọi người vui, nhưng chính họ cũng cho tôi niềm vui đó. Ở lại tôi thân thiện hơn thêm được biết bao người tốt, tình cảm hơn, gắn bó với nhau hơn và quý mến nhau hơn... Ở lại, tôi cảm thấy chính Chúa đang hiện diện nơi đây!

Là linh mục, tôi đã trải qua quá nhiều lần tĩnh tâm, cấm phòng, linh thao, hội đoàn này hội đoàn nọ... Nhưng ấn tượng mạnh mẽ nhất có lẽ phải nói đến lần đầu tiên tham dự khóa Cursillo này.

Khi tôi quyết định ở lại, mọi người ai nấy đều vui mừng xiết bao. Niềm vui của họ trào dâng thể hiện rõ ra bên ngoài, trên từng khuôn mặt của mỗi người. Tôi cũng mừng mừng vui vui, nhưng kèm lẫn tâm trạng ngượng ngùng ngại ngại, vì tại tôi mà mọi người phải lo lắng quá nhiều. Nhưng tôi biết cuối cùng “ là con tim đã vui trở lại”.

Giờ đây, một mình nơi xa vắng, tôi ngồi viết lại những dòng chữ này theo đề nghị của bác Dương, bao nhiêu kỷ niệm thân thương lại đến. Tôi thấy lòng mình như ấm lại, như mọi người trong gia đình Cursillo đang ở bên tôi. Đúng vậy, mọi người đang ở với tôi. Tôi trân trọng biết bao những kỷ niệm thân thiết, tôi trân trọng từng kỷ vật của gia đình Cursillo trao tặng: cây thánh giá, bằng tên, cuốn sổ, sợi chuỗi.... Từ nay tôi có một gia đình mới, gia đình Cursillo, một động lực mới để nâng đỡ, để sống tốt, để sống vui, để yêu thương và chia sẻ, để san sẻ ngọt bùi và để hiệp thông trong lời cầu nguyện.

Xin cảm tạ Chúa vì muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương và thánh ý Ngài xiết bao kỳ diệu. Tình thương Ngài vượt trên chín tầng xanh và sự quan phòng của Ngài ai dò cho thấu. Ngài đưa dẫn ta đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác, thượng trí khôn lường, nhưng cuối cùng vẫn là bến bờ của hạnh phúc yêu thương. Điều Ngài chọn cho ta luôn luôn là đẹp nhất.

Xin kết thúc bằng hai câu thơ nhé, như gói trọn tâm tình và gửi tặng đến tất cả mọi người của gia đình Cursillo mến yêu. Và nếu một ngày nào đó có ai dừng gót ngọc bên Bến Ninh Kiều thướt tha thơ mộng, bên dòng sông Hậu hiền hòa mênh mông lồng gió, và muốn thưởng thức những món ăn dân gian đặc sản của miền Tây Nam Bộ, muốn nghe câu hò giai điệu quê hương, cải lương mùi mẫn... thì xin đừng quên alô cho người đang viết những dòng chữ này, mà phải chịu muỗi vo ve bên lỗ tai cắn đốt!

Thôi nhé,

*Yêu nhau nói mãi khôn cùng
Chi bằng thỉnh lặng nghe rung tiếng lòng.*

Cursillista Linh mục : MICAE NGUYỄN KHẮC MINH
Nhà thờ Lộ 20—357, Nguyễn Văn Cừ, Thành phố Cần Thơ.
Điện thoại: 0084 (0) 1 63 51 51 356
Email: kminh77@yahoo.com

PHÂN ƯU

Văn phòng Điều Hành được tin :

Anh Felix Quit, hiền phu của Chị Agnès Trần Thị Vân, đã tạ thế tại Argenteuil vào ngày 08/08/2010.

Chị Maria Mai thị Hạnh, cursillista k13, từ trần ngày 11/08/2010 tại Việt Nam, thọ 84 tuổi.

BĐH PT xin phân ưu cùng người thân các tang quyến. Trong Niềm Tin vào Chúa Phục Sinh, anh chị em chúng mình cùng hiệp lời cầu nguyện cho các linh hồn sớm được vào hưởng Nước Chúa.

Gửi WERNAU ...

*Tôi đến nơi này
đất Wernau.
Mưa nhiều
nên xóa hết xô xao
Của những lo toan
đời trần thế.
Đường xa
mà lòng cứ mãi mê...*

*Tôi đến nơi này
để thấy tôi :
Mong manh bé nhỏ
chỉ thế thôi !
Nếu không có Chúa
là bến đợi,
Niềm vui vơi vơi
mãi không đầy.*

*Tôi đến nơi này
như đã quen !
Vẫn nồng mặn ấy
của muối-men,
Vẫn bàn tay nắm,
bàn tay với,
Địu dắt nhau đi
trọn một đời.*

*Tôi đến nơi này
sẽ không quên.
Từng khuôn mặt ấy,
khắc tuổi tên.
Trăm cánh chim bay
vào muôn lối,
Thập-Giá-Tình-Yêu,
ước hẹn nhiều...*

(Thương mến tặng gia đình Cursillo đã cho tôi rất nhiều kỷ niệm đẹp về mùa hè 2010
DE COLORES -NC)

ỦNG HỘ PHONG TRÀO

Anh Trần Huỳnh	30.00 €
Chị Trần Thị Vân	30.00 €
Chị Đào Kim Phượng	30.00 €
Chị Nông Thị Khuê	20.00 €
Chị Nguyễn Thị Hoa	20.00 €
Chị Trần Suzanne	30.00 €
Chị Đỗ Thục Hiền	100.00 €
Bác Đào Văn	50.00 €
Chị Maria Thảo (Khóa 4)	50.00 €
AC Tình (Khóa 7)	50.00 €
AC Trần Thị Tuyết Lan	100.00 €
Chị Vũ Văn Vĩnh	50.00 €
Chị Yagapah Joséphine	30.00 €
Chị Khoa Thị Dậu	30.00 €
Chị Đỗ Thị Thảo (Khóa 7)	100.00 €
Chị Nguyễn Thị Lệ Ngân	50.00 €

Chia sẻ cảm nghiệm hai khóa 27 và 28 /2010 Stuttgart (Đức)

Khóa 27 Nam (29/07/2010 đến 01/08/2010)

Biết Cursillo trên 10 năm rồi, tôi vẫn chưa có điều kiện dự khóa. Nhờ gặp anh Doanh ở Đại Hội Công Giáo vừa qua, anh đã giới thiệu tôi. Trước khi đi, tôi có một câu hỏi 'trung bình', trong khóa lại có một câu hỏi cũng 'trung bình', nhưng giờ phút này trong tôi là một câu hỏi rất 'lớn'. Toàn bộ ba ngày là một tấm gương lớn soi thấu hết quá khứ của tôi... (Vincent Nguyễn Văn Sách - Aachen / Đức)

Con bị 'lừa' đến với Cursillo, vì đến để rồi lúc về thì... sâu khổ nhớ thương ! Những ngày ở đây, con thật là thoải mái hạnh phúc. Lúc được nhận phòng và ở chung với một cha, con đã báo cáo với 'xếp' con ở nhà và nàng rất yên chí ...Trước Thánh Thể, con đã ký 'hợp đồng' với Chúa, để dâng lên Chúa tất cả những gì thuộc về con...(Gioan B. Lưu Văn Hải- Liège / Bỉ)

Tất cả chúng ta những ngày này quây quần bên nhau, đối với con đó là một phép lạ. (Marcô Nguyễn Cường Luật – Dilbeek / Bỉ)

Con muốn đi tham dự Khóa Ba Ngày từ lâu nhưng chưa được. Lần này con vừa sang nhà hàng, dọn đến nơi ở mới chỉ được hai ngày là con khăn gói lên đường, để vợ con ở nhà xoay sở mọi việc ! Ngay từ lúc bước chân đến đây đã được các anh trợ tá giúp xách hành lý làm con thật xúc động. Bí tích Hòa Giải giúp con thấy được nhẹ nhàng, và những lúc ở bên Thánh Thể, con nhận ra được sự hiện diện của Thiên Chúa. Con đã khóc... Chắc vợ con ở nhà đang chờ đợi xem con thay đổi ra sao lúc trở về. Bên ngoài có lẽ con vẫn là « Út Thật », nhưng con tin là bên trong tâm hồn đã 'sáng' hơn một chút (Giuse Trương Văn Út Thật – Stuttgart / Đức)

Lúc đầu con đến với khóa 27 này có hơi ích kỷ, vì lợi dụng những ngày nghỉ trùng với khóa Cursillo. Khi bác Dầu mời dự khóa, con cảm nghĩ Cursillo không có gì lạ. Thế nhưng mặc dầu mình không thích, và không muốn, Chúa cũng có cách để lôi kéo mình đến với Cursillo. Để cho mình khám phá được nhiều điều hay đẹp, đặc biệt là tinh thần chia sẻ, làm con rất cảm động. Đúng là Giáo Hội có 'muôn màu muôn sắc'. Tinh thần của khóa Cursillo rất sống động, sôi nổi, có tình anh em, theo phương châm « Lý Tưởng - Phó Thác - Bác Ái » (Lm Giuse Nguyễn Long Tiên – Toulouse / Pháp)

Trong bốn năm qua Pháp, con cứ hứa đi tham dự khóa Cursillo mà con không thực hiện được. Thú thật lúc đầu con không thấy hứng thú bao nhiêu, vì tính con thích khám phá nhưng không thích sự lâu dài. Thêm vào đó, con có nhiều vấn đề làm phân tâm. Nhưng Chúa đã cho con được những điều đẹp nhất đến vào những giây phút cuối cùng. Nhất là sự ân cần nâng đỡ của các trợ tá làm cho con không thể phụ lòng họ. Lối sống « Từ bỏ Tự Cao, Tự Mãn, Giả Hình » để theo đuổi « Lý Tưởng, Phó Thác, Bác Ái » là nền tảng của Đức Tin Kitô giáo... « Yêu nhau nói mãi khôn cùng / Chi bằng im lặng nghe rung tiếng lòng »... Con nợ tất cả mọi người ở đây

món nợ nghĩa tình, trong mỗi thánh lễ mà con sẽ dâng, con sẽ cầu nguyện cho tất cả. (Lm Micae Nguyễn Khắc Minh - VN)

Thật là một điểm phúc đối với con được biết gia đình Cursillo. Đó là một phong trào của giáo dân làm con cảm phục vì những quyết tâm Tin, Cậy, Mến đưa ra như một bó hoa thiêng. Hàng ngũ trợ tá hùng hồn, kết hợp cầu nguyện với hành động, yêu thương trong thâm lặng. Con đặc biệt cảm động khi thấy các trợ tá đã hy sinh công việc, sinh kế, nỗi lo toan bận rộn với gia đình, đi vào môi trường như men muối... Cursillo đã trợ giúp công việc của Giáo Hội. Những ngày trong khóa đã làm con đặt lại vấn đề với tâm tình linh mục. « Tình Yêu đáp trả Tình Yêu ». Qua lời cầu nguyện và thánh lễ hàng ngày, con sẽ nhớ đến mọi người.(Lm Giuse Hoàng Văn Thắng – Toulouse / Pháp)

Tôi tin rằng Thiên Chúa đã thực hiện nhiều phép lạ trong khóa 27 này. Phần tôi đã cầu nguyện rất nhiều cho anh Khang, vì anh không được khỏe lúc đi dự khóa, và cho cha Minh. Khi tiếp xúc với cha Minh, tôi mới được biết thân sinh của cha là thầy cũ của tôi... Thêm một lần nữa, Chúa đã cho tôi hiểu rằng trong khi cầu nguyện, tôi đừng bao giờ 'bắt' Chúa phải làm theo ý mình... (trợ tá : Boniface Nguyễn Hùng - K16, Ville-neuve St Georges / Pháp)

Tôi năm nay được 74 cái xuân xanh, 1 vợ, 9 con. Vợ và 3 con tôi cũng là cursillistas. Vì bị tai biến mạch máu não, tôi đi đứng khó khăn, biết mình đến giúp khóa sẽ chẳng làm được gì nhiều, bụng đồ ăn chắc cũng không xong. Nhưng mọi người đã thương phân công cho tôi túc trực cầu Minh Thánh Chúa. Đó là điều tôi vô cùng yêu thích. Tôi có được Ngày Thứ Tư tuyệt vời là nhờ sống theo lời khuyên của ĐGH Gioan Phaolô 2 : « Người tín hữu có bình an lúc thử thách vì có Thiên Chúa ở kề bên mình » Trong phòng cầu, tôi đã ngồi hàng giờ im lặng nhìn lên Chúa, và nghĩ đến các khóa sinh. Cảm động mà khóc nhưng không sợ mắc cỡ, không cần lau nước mắt. ... Tôi càng thêm tuổi càng thấy bình an, vui tươi, sống có ý nghĩa, nhờ vào Thiên Chúa, như thánh Thomas đã nói « Tìm Chúa là một cuộc mạo hiểm tuyệt vời » ...(Trợ Tá Giuse Lại Văn Huyền / Khóa 1 / Bachnang - Đức)

Khóa 28 Nữ (04/08/2010 đến 07/08/2010)

Tôi chưa bao giờ cảm động như những ngày này, vì thấy chồng con thương mình chưa chắc bằng trợ tá thương ! Trước đây tôi chỉ sinh hoạt với cộng đoàn Đức, tôi hơi 'sợ' người Việt. Tôi tham dự khóa 28 này chỉ vì tò mò. Nhưng « Đi một ngày đàng học một sàng khôn »... Lần đầu tiên tôi nhận một lúc 05 'bức thư tình' ! Tôi chưa bao giờ nghĩ có người cầu nguyện cho mình, trời mưa nhiều là vì chị em chúng tôi cảm động khóc nhiều ! Tôi muốn khi trở về sẽ mang mọi người đến với Chúa, qua đời sống đúng đắn « Sùng Đạo - Học Đạo và Hành Đạo » (Maria Nguyễn T. Xuân Bích – Filderstadt / Đức)

Em rất cảm động và cố cầm nước mắt. Chỉ biết nói bằng tiếng tâm hồn, cất dấu sâu lắng tâm tình trân quý trợ tá trong tim em. Em đã nhận được vô vàn Hồng Ân, dài như những dấu chấm không bao giờ có thể chấm dứt... (Maria Võ T. Minh Hà – Kriftel / Đức)

Con là chị cả nên chưa được chị săn sóc. Đến đây thì có các chị trợ tá và khóa sinh vây quanh như để bảo vệ và yêu thương con. Trên thì có Đức ông, các cha linh hướng, các thầy sáu quan tâm đến chúng con như những người con. Nếu người đời đến thăm mỹ viện để sửa sang lại nhan sắc thể xác thì chúng con đã được đến với khóa Cursillo để sửa sắc đẹp tâm hồn (Cécilia Lê Thị Thu Thủy – Wendlingen / Đức)

Lúc đầu đến đây, tôi cảm thấy như có một vòng dây thép bao quanh ! Nhưng mỗi ngày trôi qua những điều tôi học được chỉ cho tôi biết con đường mình muốn đi mà trước đây mình không biết. Tuy khó nhưng tôi sẽ bước từng bước một. Xin tất cả cầu nguyện cho tôi...(Têrêsa Trần Thị Thanh Thúy – Reutlingen / Đức)

Các trợ tá là những tông đồ thời nay của Đức Kitô chứ không như những tông đồ mà tôi đọc trong sách. Vì thời đại ngày nay có nhiều khó khăn thử thách. Cursillo cho chúng tôi sự tiếp đón nồng hậu thân tình mà tiền bạc bao nhiêu cũng không mua được. Tôi xin bước theo chân các trợ tá để phát triển gia đình Cursillo, đem Chúa đến với mọi người. Con đường đó sẽ không phải là đường đi trải thảm, sẽ có nhiều sỏi đá và tôi có thể vấp ngã nhưng xin Chúa thêm sức cho tôi... (?)

Tuy chồng em là cursillista nhưng lâu nay em không có ý thức gì về PT Cursillo. Trong khóa, em bị đánh động nhiều nhất vì các palanca, những bức thư tình mà nhiều người đã viết gửi cho em. Đôi khi mình cứ mãi mê đi tìm kiếm tình yêu ngoài đời, mà không biết Lý Tưởng là Tình Yêu của Thiên Chúa. Trong bữa Agapé, hình ảnh các trợ tá với nền đi chung quanh em, khi em nhắm mắt lại, xinh đẹp như những thiên thần, lúc em mở mắt ra, đó là những đóa hoa nhiều màu sắc...(Maria Nguyễn Thị Mai – Paris / Pháp)

Tôi tò mò muốn đi Cursillo từ lâu mà do dự mãi, năm nay cũng thế, đợi đến gần hết hạn ghi danh mới ghi tên. Nhờ Đức Ông, các cha các thầy và các trợ tá, tôi đã được học hỏi rất nhiều. Xin Chúa cho con tiếp tục mở lòng ra với Chúa (Maria Nguyễn Thị Phước – Pfulligen / Đức)

Cám ơn Ban Điều Hành Khóa về sự tổ chức chu đáo mà chắc chắn đã phải mất nhiều thời gian chuẩn bị. Ngay từ lúc em đến sân bay đã có hai trợ tá đến rước. Lúc đầu em hơi thất vọng vì em trẻ nhất trong này mà nhìn chung quanh thấy nhiều 'đầu bạc' quá ! Nhưng từ từ nhận thấy ai cũng có tâm tình trẻ trung. Chú cursillista bảo trợ em đã từng khuyên nhủ và cho em biết là có cả ngàn người cầu nguyện cho em được tham dự khóa, nhưng em cứ để bị những quyến rũ cám dỗ làm em chần chừ. Bây giờ mới hiểu đến được đây là mộtƠn Chúa cho. Em thấy mình được rất nhiều chứ không mất gì cả. Em chỉ mong những gì cảm nhận được đừng là ngẫu hứng nhất thời. Xin cầu nguyện cho em luôn được trung thành với Thiên Chúa. (Thérèse Phạm Minh Hằng – Toulouse / Pháp)

Các trợ tá mang hình ảnh của Chúa Giêsu, hiền lành và khiêm nhường (?)

Tôi 59 tuổi, có gia đình, 6 con và 8 cháu rồi. Tôi tham dự khóa 7 tại Rungis/Pháp. Trong khóa, tôi đã được Chúa đánh động rất nhiều, để tôi hiểu ra chính Chúa đã cho tôi được những gì mà tôi vẫn hằng ước muốn. Và tôi đã hứa với Chúa sẽ sửa đổi bản thân để sống Ngày-Thứ-Tư thật tốt. Tôi chú tâm cầu nguyện, cố bỏ tính hay gắt gỏng, nóng giận, khó khăn với con cái. Nhờ thế, tôi thấy cuộc sống nhẹ nhàng hơn. Nhưng không thể nào tránh khỏi sóng gió cuộc đời nên tôi tiếp tục kiên trì trong tinh thần của PT, kiên trì tham dự Ultreya và Hội Nhóm. Tháng nào không có thời gian thì điện thoại thăm các anh chị trong nhóm để chia sẻ, tâm tình với nhau. Nhờ đó, tôi cảm thấy cuộc sống nhẹ nhàng hơn (Trợ Tá : Maria Chu Thị Riêng, Sigmaringen / Đức)

Tôi rất cảm động được lắng nghe chia sẻ của các chị, thấy các chị sống niềm vui được Chúa chữa lành tâm hồn, và lặn ngụp trong Ân Sủng Chúa ban. Giờ đây, các chị đã hiểu CURSILLO là gì. Những bước chân chập chững giờ đã thành những bước thân quen. Xin các chị khi trở về hãy trao gửi cho gia đình, người thân, bạn bè niềm vui này. Ước mong sau này chúng ta luôn nối kết với nhau. Có thể nói Cursillo là 'con cưng' của Chúa Kitô ! (Giuse Nguyễn Minh Dương, Khóa 1- Chủ Tịch PT- KT khóa 27–Ermont /Pháp)

Gia đình Cursillo đã cho tôi cuộc sống bình an và nhất là cho tôi Lý Tưởng cuộc đời. Khi vừa đi dự khóa, tôi đã bị bệnh và chỉ muốn ra về ngay, vậy mà sang ngày thứ hai thì tôi nhất định ở lại. Tôi đã nhận ra Tình Yêu của Thiên Chúa thật là tuyệt vời...Nhờ công tác tổ chức hai khóa đầu tiên ở Đức này mà anh Dương và tôi đã gần gũi thân tình với nhau « như hình với bóng »... Tôi rất khâm phục tấm lòng quảng đại của tất cả các trợ tá, qua đó tôi hiểu mình chính là công cụ của Chúa, và xin Chúa cho mình được làm cây bút chì, dù rất cùn, để Ngài sử dụng. (Dominico Trần Quốc Doanh, K12- Phụ trách liên nhóm Đức, P/ tá KT khóa 27 – Reutlingen / Đức)

Hai khóa 27 và 28 đã đạt được «Thiên thời, địa lợi, nhân hòa ». Nhờ cha Lưu, chúng ta được tổ chức khóa ba ngày ở cơ sở này thật là tiện nghi gấp trăm lần 'tệ xá' Giáo Xứ Paris ! Tuy trời có ngày nắng ngày mưa nhưng khí hậu mát mẻ êm ả (ngủ rất ngon, cho nên tôi thấy các khóa sinh không có ai ngủ gật. Tôi còn nhớ khi tham dự khóa 1, tôi được xếp chung de curia với anh Dương, mà tôi cứ ngủ gật mãi, để anh Dương phải lo vẽ tranh suốt !) Tập thể các trợ tá có tinh thần trách nhiệm cao, sống chan hòa với nhau, làm việc hết mình. Nhìn vào các Palanca gửi đến cho chúng ta từ khắp nơi trên thế giới, chúng ta cảm nghiệm được «Tất cả là Hồng Ân ! » như thánh nữ Têrêsa Hải Đồng Giêsu đã nói. Nay các chị đã thêm hành trang trên con đường Ngày-Thứ-Tư. Xin tất cả chúng ta hãy can đảm đáp lại tiếng Chúa mời gọi chúng ta. (Đức ông Giuse Mai Đức Vinh, linh hướng PT, linh hướng Khóa 28 – Giáo Xứ VN Paris / Pháp)

Tôi yêu thích Cursillo vì sau khi dự khóa 24, tôi đã nghĩ nhiều đến suy luận của Cursillo về Tình-Yêu Thiên Chúa. Tôi đã thắc mắc : « Vì sao Chúa cho phép mình yêu Ngài ? Và chỉ có con người là tạo vật duy nhất được quyền yêu Ngài » Quả thật là tuyệt vời... (LM Phêrô Nguyễn Trọng Quý, K 24, Herne / Đức)

Tâm tình trợ tá Paris :

Đi tiếp Ngày-Thứ-Tư

Đời vẫn muôn màu sắc :

Thấm ĐỎ như Máu Chúa,

Cho lòng thêm vững TIN.

TRẮNG trong và thánh thiện,

Là TÌNH ta trao nhau.

Trời Wernau xa tắp,

Tay Paris nối dài,

Ba-Ngày như một kiếp

Nước-Trời tìm về đây.

XANH biếc màu HY VỌNG

Đẹp thay bước tông ĐỒ !

(Ghi nhanh của "Phóng Viên PT", chắc chắn đã có nhiều sai sót, nhất là thiếu tên của hai chị đã chia sẻ cuối khóa 28, xin thành thật cáo lỗi và mong được Quý Cha, quý anh chị thông cảm cho) ■

Decolores các anh chị.

Em tên là Maria Nguyễn Thị Xuân Bích, tân Cursillitas khóa 28 nữ ở Wernau, Stuttgart, nước Đức.

Anh Minh Dương nói : tôi đã nổi da gà khi nghe các khóa sinh nữ kể lại những cảm xúc của họ khi tham dự khoa học này. Em xin được phép kể lại những cảm xúc của em sau khoá học, hy vọng anh Dương sẽ không bị allergie (dị ứng) khi đọc những dòng chữ này.

Sống hơn nửa thế kỷ đến bây giờ, lần đầu tiên trong đời, trong khoá học và sau khoá học, em mới có được những cảm xúc hạnh phúc thật mới lạ về tình yêu Thiên Chúa qua các bài diễn thuyết về Đạo. Đức Ông, các cha, các thầy, các chị trợ tá đã cho em biết thật nhiều về Chúa và những luật lệ của Ngài. Những chăm sóc ân cần của những chị trợ tá và các anh em, cùng những văn nghệ, những uberraschung (bất ngờ) đã làm cho nhiều chị khóc sụt sùi, bởi dzậy nên ông trời cảm động mới đổ cơn mưa dài 2 ngày liền tù tì.

Em bây giờ không còn nghi ngờ về tình yêu của Chúa nữa. Những điều em học được, thấy được, cảm nhận được đã để lại những dấu ấn thật sâu trong tim, đến suốt cuộc đời em không bao giờ quên được. Em cảm nghiệm rằng, không phải chỉ có tính yêu thanh nam thanh nữ là tuyệt vời nhất. Tình yêu Cursillo tuyệt vời hơn nhiều.

Điều em học được, đối với em quan trọng nhất là đức vâng lời của các anh chị trợ tá. Các chị rất chăm chỉ làm việc như những chú ong con, khuôn mặt ai cũng vui vẻ hiền lành thấy thương lắm. Chắc chắn chị trưởng khoá phải là người mẫu mực, khiêm nhường nhất, nên

mới được ơn Chúa đặc biệt, lãnh đạo được khoá học thật thành công tốt đẹp.

Em xin kể lại 2 ngày sống thứ tư của em, học xong là hành liền, em đã làm lành với 1 ba bạn người Đức. Bà là bạn cùng sở và là bạn hàng xóm. 2 đứa chơi với nhau 10 năm rồi. 1 tháng trước khi đi học Đạo, 2 đứa em giận nhau vì bất đồng ý kiến về phương pháp giáo dục con. Lần nào giận nhau, em lúc nào cũng phải là người điện thoại trước làm hoà. Lần này em quyết chí không chịu bước trước, và 1 tháng trôi qua, bà ấy không gọi cho em, em đã tính vất bỏ đi tình bạn này. Sau khoá học, tâm hồn em cởi mở hơn, trong tình yêu Chúa, em đã làm hoà với bà bạn người Đức, bây giờ em vui lắm.

Ngày thứ 2 của ngày sống Kitô thứ tư, hôm nay 9.8.2010, đứa con trai duy nhất của em được 20 tuổi. Lúc cháu 16 tuổi, cháu đã từ chối Chúa, không tin rằng trên đời này có Gott (Chúa). Em rất buồn về điều này.

Buổi sáng ngủ dậy, em làm bánh mì kẹp thịt, chúc mừng sinh nhật, và trao tặng cháu chuỗi tràng hạt 5 màu sắc 5 châu cho cháu. Em nói với cháu rằng, đây là 1 chuỗi hạt rất đặc biệt, chỉ có 1 ngàn người trên nước Đức Cursillitas mới có được, má tặng con. Má muốn con hứa với má 1 điều là, còn không được làm mát hay vất bỏ chuỗi hạt này, phải gìn giữ chuỗi hạt cho đến ngày má chết, mai một này con dọn đi nơi khác sống, khi nào mà tình cờ đến thăm con, má muốn thấy chuỗi tràng hạt này bên con. Má bây giờ là một người trong số 15 triệu cursillitas, khi nào mà bị cơn cám dỗ của ma quỷ, hay bị đau ốm, khi gặp khó khăn gì trong cuộc sống, những người trong hội Cursillo sẽ cầu nguyện cho má. Con là con của má, những gì má nhận được đều thuộc về con. Vì má tặng má cho con, bắt đầu từ bây giờ sẽ có 15 triệu người cầu nguyện cho con để con biết Chúa. Em thấy khuôn mặt cháu rất cảm động, chắc là thằng nhóc nghĩ, tôi là ai, có quan trọng gì, mà được nhiều người nghĩ đến tôi như vậy. Chắc cháu trong lúc đó cũng cảm động nổi da gà xém xém như anh Minh Dương vậy. Con trai em chưa tin vào Chúa, đó là điều khắc khoải lớn nhất của em trong đời. Xin các anh chị cầu nguyện cho cháu. Em sẽ phải cố gắng nhiều hơn nữa, sống đức tin, sùng Đạo, sống Đạo, và hành Đạo. Trước khi vào Cursillo em đã từng là con vẹt cứng đầu chưa tin hoàn toàn vào Chúa, nên những lời cầu nguyện của em 4 năm trời, như nước đổ đầu vịt chẳng thấm vào đâu được hết. Con trai em đã hứa, sẽ mang theo chuỗi tràng hạt đến khắp mọi nơi. Em rất là mừng.

Em xin nhớ ơn Đức Ông, các cha, các thầy, các anh chị trợ tá, tất cả những người đã và đang âm thầm phục vụ cho khoá học này. Em sẽ cố gắng không phụ lòng Chúa và mọi người.

Xin một tay nắm lấy Chúa, và tay kia, xin mọi người hãy nắm lấy tay em, dìu dắt em đi những bước chân đầu đời trong tình yêu Chúa Kitô.

Em xin cảm tạ, em viết có gì thiếu sót, xin tha lỗi.

Decolores

Maria Xuân Bích ■

VƯỢT BIÊN RA KHƠI

Bốn chữ ngắn gọn trong nhiều năm tiếp theo 1975 đã gọi lại trong ký ức chúng ta đầy rùng rợn, âu lo, sợ hãi, khủng khiếp. Vậy mà từ đầu năm nay, cũng bốn chữ này đem lại cho Phong trào cursillo Pháp Âu một niềm vui tràn hy vọng. Với lòng tin tưởng và trông cậy vào Ơn thánh Chúa, theo lời Thầy sai bảo (xem Lc 5, 4-11) chúng ta đã can đảm vượt biên, 'ra khơi'. Không trốn đi đâu, mà đi 'thả lưới', 'đánh cá'. Không phải cá lòng tong hay cá lia thia, mà 'cá' người. Mở hai khoá cursillo 27 và 28. Bên nước Đức. Tại Wernau phụ cận Stuttgart, cách giáo xứ mình 650 cây số.

Vượt biên ra khơi lần này không dễ sợ như xưa, nhưng để mở hai khoá thì không dễ dàng như chơi : Đường xa, ngôn ngữ, cảnh lạ, người lạ. Chưa kể cái chuyện 'đầu tiên' kia... Khá nhiều ??? đối với nhiều người, đối với Phong trào... Như trong chuyện Phúc Âm, những 'người đánh cá' kêu nhau trợ lực, từ Pháp, Đức, Bỉ, Thụy Sĩ, cả Việt Nam nữa. Nhờ vậy mẻ lưới kéo về khá nặng cá nhỏ cá lớn.

Hai khoá ba ngày năm nay đã đưa vào Phong Trào: khoá 28 được 32 chị, khoá 27 thêm 22 anh, trong số có 8 linh mục và một tu sĩ trên đường tiến lên linh mục - lần đầu tiên có nhiều LM và TS trong một khoá -.

Công Lớn của Anh Chị Liên Nhóm Đức ...

Nhiều thành quả và kinh nghiệm quý đã được thu góp. Trước hết không bao giờ quên được ngàn ngàn công khó, hy sinh, hao tổn của quý anh chị bên Đức từ những ngày chuẩn bị đến suốt thời gian hai khoá và những ngày giữa hai khoá. Hết sức chu đáo lo chuyên chở, tiếp đón, phục vụ, hướng dẫn du ngoạn... kể cả uống bia. Luôn luôn với những nụ cười yêu thương.

Phần lớn quý chị và quý anh ở cách Stuttgart cả trăm cây số. Thường cũng phải đi xa để gặp nhau họp Nhóm hay Liên Nhóm. Chỗ ngủ của cơ sở lại giới hạn, một số trợ tá phải ghé nghỉ đêm tại nhà các bạn cursillista nào tương đối gần hơn hết, có khi cũng vài chục cây số. Sáng thức dậy theo mặt trời để trở lại làm trợ tá.

Một hồng ân bất ngờ: Khi gần đến ngày khai khoá, Cha Bùi Thượng Lưu, tuyên úy cộng đoàn VN tại Đức, chủ nhiệm báo Dân Chúa, đã rút tên khỏi danh sách ứng viên khoá 27. Không phải 'chạy làng' mà vì 'Đại Ca' được linh ứng, lạnh chân nhảy vào một khoá cursillo của người Đức ngay trước chúng ta vài tuần. Cha nghĩ cần tìm hiểu, thấm nhập tinh thần cursillo, để có thể hết mình phục vụ đàn em hữu hiệu nhất, đặc lực nhất, đặc biệt về tổ chức, ngoại giao đối với cơ sở Đức. Chính nhờ uy tín, đức độ và khôn khéo của cha, giáo phận Đức đã ưu ái dành cơ sở rất tốt này cho Cursillo. Bây giờ có thể nói một trăm phần trăm, cha đã trở thành linh hướng của Phong trào tại Đức.

Những tay Lái Anh Hùng...

Khi từ Pháp hầu hết trợ tá và khoá sinh đến bằng TGV với giá rẻ mua từ 3 tháng trước, phải đặc biệt tuyên dương bốn tay lái tài tình của hai chị Đào Kim Phượng và Trần Thị Phúc, mỗi chị chở theo vài khoá sinh hay trợ tá với dụng cụ dùng trong khoá. Dĩ nhiên không quên những tay lái của hai anh Phạm Trung Hiền và Mai Xuân Thu. Với vài anh từ Bỉ. Đáng mặt anh hùng !

Hiệp Thông Trợ Tá Khoá Sinh Khấn Khít Hơn

'Nhập giang tùy khúc', sau hơn mười năm sinh hoạt

trong khung cảnh duy nhất là Giáo xứ nhà mình, sự thay đổi gây nên nhiều âu lo thao thức cho ban điều hành. Nhưng được 'đôi bàn tay Chúa dẫn con đi, tay hồng ân Chúa đưa con về', được tình huynh đệ luôn nắm chặt tay nhau, hầu hết mọi việc lớn và nhỏ về mặt tổ chức, và tất cả những việc cốt yếu mà Phong trào nhắm đều thực hiện tốt đẹp.

Ví dụ do hoàn cảnh cơ sở, trợ tá không có thánh lễ riêng, không có phòng ăn riêng. Nhưng đẹp biết bao, thâm trầm biết chừng nào cảnh hiệp thông giữa khoá sinh và trợ tá trong giờ kinh nguyện đầu ngày, khi tất cả nam lẫn nữ đọc kinh sáng và cùng nhau suy gẫm các chủ đề trước khi vào thánh lễ.

Thật cảm động khi tất cả từ chủ tế, các cha linh hướng và 8 linh mục khoá sinh đồng tế cùng toàn thể khoá sinh lẫn trợ tá nắm tay nhau đọc kinh Lạy Cha và chúc nhau Bình an De Colores của Thầy Kitô chí thánh.

Rồi vui biết mấy những bữa ăn chung, sáng, trưa, chiều, có ngày với văn nghệ thay rượu, cũng như những phút giải lao...những nơi đó sự tận tình vui vẻ phục vụ của trợ tá luôn được khoá sinh rất quý trọng cảm mến.

Công tác âm thực do cơ sở đảm trách hoàn toàn, các anh chị trợ tá có nhiều thời giờ hơn để nghe lại các rollo. Rồi vào cầu nguyện trước Thánh Thể cho khoá sinh và Phong trào. Có thể nói đây là một thể thức sinh hoạt không thấy ở nơi nào khác ngoài Cursillo luôn 'trông cậy vào Ơn Thánh Chúa'

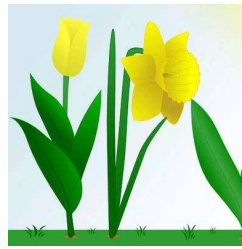
Que Sera...Sera...???...

Bây giờ, cảm tạ hồng ân Chúa xong, phải tính chuyện tới. Nhớ lại rollo như 'lời ca' của hai khoá trường vào giờ chia tay 'Que sera...sera ...?' dịch nguyên ý : '**Sau cursillo đến gì ?**'... ước mong mỗi người, tâm cũng như cựa, vừa ngân nga câu hát, vừa lấy 'Sự Vụ Lệnh' ra đọc lại, xem chữ ký của mình có còn đậm nét hay đã phai đi. Rồi từng trái tim lo đáp lại ba dấu hỏi, nhớ rằng Thầy Chí Thánh đang sốt ruột chờ câu trả lời.

*HCT ■

DÔI BƯỚC NGƯỜI

*Tôi đến Wernau giữa một chiều
Một chiều nắng hạ gió hiu hiu
Mây về điểm hẹn nương cánh gió
Sánh bước chung tay hướng trời cao.*

Mây lơ lửng trôi trên nền trời nắng hạ. Mây giăng giăng trong mùa thu vàng. Mây thay hình đổi dạng rục rờ dưới nắng chiều khi hoàng hôn ngả bóng... Là những hình ảnh từng xuất hiện trong thơ văn, nghệ thuật : Gió hiu hiu cho mây trôi lơ lửng. Nương cánh gió mây tìm về điểm hẹn... Có gió mây mới trôi; có gió cho mây dệt cảnh trên nền trời xanh thăm thẳm.

Được vinh dự, may mắn làm trợ tá cho hai Khóa Cursillo 27 và 28 vào độ hè. Lần đầu trong hành trình Cursillo, được ủy thác những nhiệm vụ tôi chưa từng trải nghiệm, chưa hề có chút kinh nghiệm tiếp cận với những công việc và môi trường, theo tầm nhìn thường tình của thế nhân, tôi cảm thấy lúng túng trước khả năng khiêm tốn và hữu hạn của mình.

Từng thời gian dài nhìn vào trách nhiệm với nhiều băn khoăn. Tôi khẩn khoản : lạy Chúa ! Con nhỏ bé quá, con vụng dại quá, Chúa biết rõ con hơn con biết con. Xin đừng để con làm hèn ố hình ảnh Chúa, đừng để con lạc xa ý Chúa...

Chắc chắn Chúa đã lắng nghe tôi, nhưng Ngài tôn trọng tự do cao quý Chúa đã ban tặng. Chúa không nắm tay kéo tôi đi theo hướng Ngài muốn, nhưng ân sủng Ngài luôn có đó đồng hành với bước chân tôi.

Bước đi thênh thang trong tự do nhiều khi thật chênh vênh, bởi tự do được lèo lái bởi tầm nhìn lệch lạc, bởi cái tôi "Tự Cao, Tự Mãn, Giả Hình" sẽ thật gần vấp ngã, vụng về. Lời thánh Augustinô thật ứng nghiệm trong hoàn cảnh này: "Người ta dù có nhiều điều tốt lành, nhưng khi kiêu ngạo xen vào, thì tất cả những điều tốt lành đều biến mất." Tự khuếch đại chân tướng, tự cho mình có vai trò quan trọng giữa anh chị em, thiếu mình công việc sẽ ngừng trệ, nhờ mình mà mọi chuyện xuôi chảy tốt đẹp ... Chỗ nào cũng thấy "Cái Mình" xuất hiện.

"Cái Mình- cái tôi" vụng dại đó chẳng thể hiện hình ảnh người môn đệ Chúa Kitô. Chắc hẳn Chúa chẳng vui khi nhìn bước đi lạc lõng của tôi ! Nhưng dầu vậy, tôi cảm nghiệm, Chúa vẫn chẳng nản lòng, cánh gió ân tình hiu hiu nhẹ vẫn có đó. Ánh sáng Tình Ngài đã dội vào ngõ tối tôi đang vụng dại bước vào:
- Khi tôi ồn ào trong ngôn từ, Ngài cho tôi đối mặt với những tâm hồn luôn cần trọng trong lời nói; những người tầm vóc hơn tôi, nhưng nói năng lại thật khiêm tốn, kính trọng tha nhân và luôn lắng nghe, dè dặt gọn gàng, không đa ngôn, không khuếch trương, khoe khoang...

- Giữa lúc tôi ồn ào, quan trọng hóa trách nhiệm, công việc... lại xuất hiện những tâm hồn thật trầm lặng trong bốn phận, luôn sẵn sàng giúp đỡ anh chị em khi cần đến. Tôi không thấy các anh chị thờ than, nhưng luôn vẹn tròn bốn phận trong vâng phục. Phục vụ mà không cần đáp trả. Họ thấm nhiễm tinh thần nhỏ bé của Tin Mừng, chỉ mong như cây viết chì nhỏ bé trong bàn tay Chúa, tùy Ngài xử dụng.

- Giữa lúc tham vọng tiếng tăm thúc đẩy, muốn tô vẽ chân

dung mình, muốn tỏ ra mình có khả năng trong nhiều lãnh vực thì trước mắt tôi, những tâm hồn tài năng lại khép mình thật gọn gàng trong bốn phận được trao phó, không lán la xen lán vào việc người, và thật gương mẫu trọn vẹn với trách nhiệm.

- Khi tôi thờ dài, nhân nhó trước khó khăn, nghịch cảnh thì tấm gương hy sinh, phấn đấu vượt khó vẫn nhan nhản quanh tôi, và họ chạy ngay đến với Chúa Thánh Thể, kín múc sức mạnh, nghị lực, khôn ngoan để vượt khó vươn lên.

- Khi tôi rườm rà trong trang phục, tôi lại đối diện với những chứng nhân thật đơn giản, gọn gàng kín đáo. Họ quả là những người chỉ mang một áo, không gậy, không túi...không tha lồi rườm rà khi được sai đi (Lc.9 : 1-3)

- Khi tôi tự thỏa mãn với thành tựu, thì quanh tôi, những trái tim khiêm hạ, luôn cậy dựa vào ân sủng, lại dạt dào lòng tri ân, cảm mến dâng lên Thiên Chúa là nguồn mạch mọi thành công, và trả lại vinh quang cho Ngài trong tâm tình của dụng cụ nhỏ bé Chúa đã dùng để thực thi Thánh Ý Ngài.

Qua một ngày ồn ào, tất bật với thật nhiều chuyện, cuối ngày, tìm lại yên tĩnh riêng tư, đôi khi tôi thấy mình "đi không về rồi", và thẹn thùng trước những ngờ nghệch nơi bản thân! .

Chân Phước Têrêsa Calcuta từng nhắn nhủ : "Điều quan trọng không phải là làm nhiều, mà là mức độ tình yêu ta gửi vào đó".

Cổ nhân đã từng dạy : "Ta học ở trường đời nhiều hơn ở học đường". Những ngày làm trợ tá, yếu tố đã tác động tới hành trình đời tôi, đã ghi lại trong tôi những bài học quý giá và đậm nét nhất vẫn là những tâm hồn phản chiếu ánh sáng Tin Mừng. Họ là tấm gương Thiên Chúa dùng cho tôi soi rọi vào hình hài của bản thân, cho tôi nhìn ra chân tướng của mình, mà không ít lần tôi đã từng "Tự Mãn" với những gì tôi đang có, đã tưởng mình vững vàng trong trách vụ "Lãnh Đạo", điều tôi từng học hỏi trong khóa ba ngày.

Đức Thánh Cha Phaolô VI đã từng dạy : "Con người ngày nay thích nhìn ngắm những chứng nhân hơn nghe những nhà giảng thuyết".

Bài Ca Đức Ái tôi đã từng đọc nhiều lần trong thư thánh Phaolô gửi Giáo đoàn Corintô (1Cr.13: 1-7), những ngày này, tôi thấy nó rõ nét trong anh chị em tôi, bài ca Đức Ái sống động thật hiện thực gần kề trong hành trình tôi đang bước. Họ cho tôi thấy, cho tôi hiểu thế nào là người môn đệ Chúa Kitô , Đấng toàn năng đã khép mình trong thân phận nghèo hèn gia đình Nasareth xưa. Đấng đã từng nhắc nhở những kẻ muốn bước theo Ngài hãy tìm chỗ rút bết, hãy làm kẻ phục vụ anh em, hãy nên bé nhỏ.

Chắc chắn không có diện mạo, khuôn mẫu nào khác cho người môn đệ của Ngài. Môi trường sẽ chỉ đổi thay khi xuất hiện những chứng nhân Tin Mừng đó. Họ mới thực sự là muối men làm tươi mát môi trường, là ánh sáng đánh tan bóng tối sự dữ.

Một Têrêsa Calcuta nghèo hèn nhỏ bé đã làm rung động thế giới, mà chẳng phải là rừng thức giả cao sang quyền quý.

Xin tạ ơn Ngài, xin cảm ơn người đã đem ánh sáng chiếu dội vào đời tôi. Xin cho tôi như sợi mây mong manh được mãi nương cánh gió tìm về tới điểm hẹn. Xin Ngài cho con đừng là kẻ "Hối Lộ", lạm dụng ơn Trời để xây dựng cõi riêng tư, nhưng cùng với anh chị em đem hết những gì Chúa ban chăm sóc đồng lúa Tin Mừng đúng ý Chủ.

Nhìn lại hành trình cursillista sau những ngày trợ tá K. 27 ■

Mến chào quý cha « Tân Cursillistas » khoá 27!

Chúa đã dẫn tới cho PT chúng ta vừa qua, trong khoá 27 tám linh mục và một tu sĩ Cursillistas nếu chưa kể người thứ 10 là cha Bùi thượng Lưu vừa mới tham dự khoá của Cursillo Đức .

Trong phòng Rollo nhìn các cha chăm chú ngồi nghe, và ghi chép các Rollistas giáo dân tôi chạnh nghĩ tới hình ảnh Chúa Giêsu, đêm biệt ly ngồi xuống rửa chân cho các môn đệ, mà từ nay Ngài gọi là bạn. Và thực vậy, nay các cha cũng vui lòng cho phép các Rollistas giáo dân thân mật gọi mình là « quý anh » !

Tất cả các linh mục, tu sĩ đều đã được tu luyện học hỏi cao sâu về thần học, triết học, tu đức. Riêng các linh mục được Chúa chọn lãnh nhận bí tích Truyền Chức mà ngày nay khiêm nhường ngồi nghe các giáo dân xa lạ giảng cho mình về các đề tài mình đã quen thuộc qua bao năm kinh sách. Chắc hẳn các cha cũng ý thức ơn gọi mình sẽ là linh hướng cho một PT làm đẹp lòng Chúa và nhất là suy gẫm, cùng thường sống Lời Chúa sau đây

25 Vào lúc ấy, Đức Giê-su cất tiếng nói: "Lạy Cha là Chúa Tể trời đất, con xin ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mặc khải cho những người bé mọn.²⁶ Vâng, lạy Cha, vì đó là điều đẹp ý Cha." (Mt 11 :25-26)

Hơn nữa :

Người sáng trí để tâm nghiên cứu các ẩn dụ, kẻ khôn ngoan ao ước có tai thính để nghe. (Huấn ca 3 :29)

Việc nghiêm chỉnh tham dự khoá Cursillo của các ngài đã đánh động nơi tôi nhiều và đặc biệt đã làm chứng nhân cho tôi về đức khiêm nhường của những chủ chăn tương lai của Giáo Hội. Các cha nhắc nhở tôi sống những gì học hỏi bao nhiêu lần về nhân đức này. Thực vậy đức khiêm tốn mà Chúa muốn chúng mình thường xuyên rèn luyện, đó là ta phục vụ kẻ khác, nhưng không phục vụ kiểu ban phát, kiểu chủ nhà mời khách, hay tệ hơn kiểu ma cũ chỉ dạy cho ma mới.

Gương Chúa Giêsu quỳ xuống rửa chân cho các môn đệ và những lời giảng kèm theo dạy chúng ta phải phục vụ kẻ khác một cách khiêm nhường như người đầy tớ :

14 Vậy, nếu Thầy là Chúa, là Thầy, mà còn rửa chân cho anh em, thì anh em cũng phải rửa chân cho nhau.¹⁵ Thầy đã nêu gương cho anh em, để anh em cũng làm như Thầy đã làm cho anh em (Ga 13 :14-15)

Việc tham dự khoá 27 của các linh mục, tu sĩ một cách nghiêm túc còn nhắc nhở cho tôi không nên có khuynh hướng thích kể công, coi việc đạo đức mình làm như số tiền vào tài khoản thiêng liêng để mua nước thiên đàng. Thật vậy đức khiêm tốn mà Chúa muốn chúng mình rèn luyện, đó là đừng cậy vào những việc mình làm, kể những việc làm vì Chúa.

Thánh Phaolô, Quan Thầy PT chúng ta viết :

8 Quả vậy, chính do ân sủng và nhờ lòng tin mà anh em được cứu độ: đây không phải bởi sức anh em, mà là một ân huệ của Thiên Chúa;⁹ cũng không phải bởi việc anh em làm, để không ai có thể vinh vang tự đắc. (Ep 2 :8-9)

Quý anh (chị) đã có lý tưởng chưa ? - Rollista «Lý tưởng» hỏi ./■

Từ Thánh Địa đến Wernau

Bordeaux, ngày 8/8/2010

Kính gửi : Chủ tịch Phong Trào

Ban Điều Hành PT

Đức Ông Cha linh hướng,

Quý Cha, Quý Thầy,

Các anh chị Cursillistas,

Các Tân Cursillistas K27 & 28

Sau khi tham dự Khóa 27 về, trong lòng tôi cứ dâng lên những cảm nghiệm mà tôi không thể không ghi lại. Khi biết hai khóa 27 & 28 sẽ được tổ chức ở Đức, vợ chồng tôi đã hiệp thông dâng lời cầu nguyện khi đi Đất Thánh vào tháng 4 mùa Phục Sinh vừa qua – 7 ngày trên hành trình Ngày-Thứ-Tu trên Đất Thánh. Vào sa mạc, Biển Chết, Capharnaüm, hồ Tibériade, Mer de Galilée, Jérusalem, Bêlem, núi Tabor, vườn Giết-sêmani, đồi Canvê, nơi nào vợ chồng tôi cũng xin dâng thánh lễ cầu nguyện cho PT Cursillo. Vì năm nay là năm Ơn Gọi, xin Chúa cho nhiều đứa con còn xa cách Chúa trở về bên Chúa.

Rồi ngày khai khóa đến.

Sắp xếp xong các công việc bề bộn hằng ngày, vợ chồng tôi lấy xe lửa từ Bordeaux lên Paris, ở đó một đêm, sáng sớm lại ra sân ga cùng các anh chị ở Paris sang Đức. Buổi trưa tới nơi, trời mưa lất phất như những giọt lệ mừng khi thấy các anh chị trợ tá chờ đón để đưa về nơi khai khóa. Cơ sở thật khang trang, thoải mái. Các anh chị thân mật, yêu thương, với những gói xôi đậu muối mè thật là đậm tình quê hương. Hôm sau dự lễ khai khóa và đón chào khóa sinh. Thật bất ngờ ! Có quá nhiều linh mục khóa sinh – chưa có khóa nào nhiều linh mục như thế ! Cảm tạ Chúa cho linh mục Chúa đến tham dự Khóa 27. Tôi có dịp làm trợ tá một lần nữa, nghe lại những Rollos và nhất là có cơ hội tâm tình với Chúa trong phòng Thánh Thể, nơi đây trước sự hiện hữu của Chúa tôi bày tỏ những niềm riêng còn sâu kín trong tư tưởng và lối sống đạo Ngày-Thứ-Tu. Lạ lùng thay khi mãn khóa trên chuyến xe lửa về được hai linh mục và một vị bác sĩ đồng hành. Trong lúc đi từ Bordeaux lên Paris đầu tôi thoáng nghĩ : vị bác sĩ của PT nay về VN định cư, kỳ này PT thiếu vắng bác sĩ cũng hơi lo, không ngờ vị này cũng sang sinh hoạt khóa 27 này. Còn những bản khoản, trăn trở lúc chầu Thánh Thể đã được Thiên Chúa, qua những điều tôi cảm nhận, giải bày cho tôi cạn kể về lối sống đạo trong Ngày-Thứ-Tu làm tôi thật bình an và thanh thản. Vô vàn cảm tạ Chúa !

Xin gửi đến tất cả các anh chị trong Ban Điều Hành, các anh chị Cursillistas mọi nơi. Kính các linh mục và các anh chị Khóa 27 & 28 được tổ chức lần đầu ở Đức được tràn đầy Hồng Ân Thiên Chúa.

Cũng xin gửi đến cha Bùi Thượng Lưu và các anh chị trong Ban Điều Hành ở Đức đã giúp đỡ, đưa đón chúng tôi, được nhiều ân sủng Chúa ban. Cảm tạ đất nước bạn Đức đã cho tôi có những ngày thật an vui.

De Colorès
Trương thị Bé Ba /K19
(Bordeaux)

“Chẹp..chẹp... chíp chíp...!” Đậu mãi trên đỉnh ngọn cây. Thân hình nhỏ chỉ chừng ngón chân cái, tinh mắt mới nhìn ra nó, vậy mà tiếng hót lại thật sắc, lạnh lạnh vang rộng cả vùng. Không hiểu loài chim này có tên gì đẹp không ? Chứ như sơn ca, họa mi đều có những tên nghe dễ thương lạ và ngay cả tiếng hót của những loài chim này cũng thật truyền cảm.

Rừng cây bao quanh nhà, nhất là những hàng cây xa xa trước balcon, với tôi, mãi luôn là vùng trời yên tĩnh, là bức họa thiên nhiên sống động có gió xuân, gió hè thoảng nhẹ, có nhạc êm dịu từ nhiều loài chim rừng tìm về góp tiếng.

Buổi sớm của những ngày hè nắng ấm, ngồi một mình trong yên tĩnh giữa buổi bình minh đang lên. Không gian đẹp ngây ngất. Loài chim đã tỉnh ngủ, riu rít chào nắng mới. Đẹp quá! Tôi rất thích dùng nơi đây cầu nguyện buổi ban mai, chiêm ngắm công trình kiệt tác của Cha trên trời.

Vậy mà không hiểu có hẹn hò gì với bạn bè, con chim nhỏ này ngày nào cũng tới đậu trên ngọn cây ngay trước vùng trời „ riêng tư „ của tôi ? Giọng hót đơn điệu, độc âm như cung nhạc lạc phách trong giàn nhạc chim rừng đang thánh thót khiến tôi thấy nhảm tai và mất cảm tình với nó. Có lúc tôi nghĩ, giá mà có hòn đá cục đất hay vật gì liệng tới ngọn cây cho nó tìm tới chỗ khác „ trở tài „ ! Nó hót như không biết mệt. Họa huần mới thấy nó nghĩ bay đi chỗ khác, chẳng hiểu để làm gì ? Tôi mừng khi nó trả lại khung trời yên đẹp cho tôi, nhưng, mừng vui thật ngắn !

Mới thoáng đó lại thấy nó chẹp...chẹp..chíp...chíp trên đỉnh ngọn cây !

Cả tuần lễ tôi khó chịu với nó !

Nhưng rồi một buổi mai, tôi với nó cùng tìm tới điểm hẹn. Tôi cầu nguyện. Nó cứ lạnh lạnh nhả tiếng như mọi ngày. Tôi nhìn nó, tôi nghe giọng hót đơn điệu của nó ; trong tôi như có tiếng thì thầm : „ sao không biến tiếng hót từng không ưa này thành một lời NHẮC NHỞ TÍCH CỰC ?

Nội tâm tôi nhẹ nhàng dần, tâm hồn tôi vui vui an bình. Tôi không thấy còn mất cảm tình với con chim nhỏ nữa. Trong tôi dâng lên tâm tình tri ân và lại thấy nhớ tiếng hót của chú chim nhỏ mỗi khi vắng nó. Mỗi lần chú chim nhỏ cất tiếng tôi cảm nghiệm đó là LỜI NHẮC NHỞ : „ HÃY NÊN THÁNH „

Lời tiên tri Isaia đã thật gần gũi với tôi trong hiện trạng này „ Tư tưởng của Ta, không phải là tư tưởng của các người, hành động của Ta cũng không phải là hành động của các người „ ()

NGÀI CÓ ĐÓ. Tình yêu Chúa bao bọc, đỡ nâng tôi qua mọi cảnh huống.

“Ngài đưa tôi đến chốn nghỉ ngơi,
Ngài bồi dưỡng linh hồn tôi ...”

* * *

Câu chuyện “Chẳng có gì là rác” nói về khúc rẽ cuộc đời của thiền sư Soko Morinaga tôi mới đọc có những nét gần gũi với câu chuyện giữa con chim nhỏ và tôi.

Chuyện kể : Soko sống sót trở về sau chiến tranh tàn khốc giữa thập niên 40. Tìm về căn nhà cũ với những khó khăn và mất mát tận cùng của đời người. Cha mẹ không còn, anh em phân tán, tiền bạc bị tịch thu. Giữa những hiu

NGÀI CÓ ĐÓ

quanh đổ nát về mọi mặt. Rồi một sự màu nhiệm nào đó đã dẫn bước chân vô định của Soko tới cửa chùa Daihuin ở Tokio.

Ngược nhìn mái chùa rêu phong, lưỡng lự đôi ba phút rồi Soko mạnh dạn gõ cửa. Người mở cửa chính là đại sư Suigan Goto. Soko ngỏ lời xin được đại sư nhận làm đệ tử.

Đại sư chỉ hỏi một câu duy nhất :

- Người tin ta chứ ? Nếu không tin thì có ở đây bao lâu cũng chẳng học được gì, phí công ta thôi.

Soko trả lời

- Con xin hết lòng tin tưởng.

Đại sư mở rộng cửa, lạnh lùng truyền :

- Theo ta.

Soko lúu rúu theo vào.

Tới góc sân, đại sư chỉ cây chổi tre, ra lệnh :

- Quét dọn vườn.

Trước khi cầm chổi, Soko quỳ xuống bái tạ đại sư đã thu nhận mình.

Công việc quét vườn thì có chi là khó. Soko miệt mài hăng hái quét, chẳng bao lâu đã gom được một đồng rác cao nghệu đầy đất, sỏi, đá vụn và lá khô. Dừng chổi soko lễ phép hỏi:

- Bạch thầy, con phải bỏ đồng rác này đi đâu ạ ?

Bất ngờ, đại sư quát lên :

- Rác ! người nói gì ? Không có gì là rác cả !

Soko ngẩn ngơ nhìn đồng rác, không hiểu. Đây không phải là rác thì là gì ?! Còn đang lúng túng thì đại sư lại bảo :

- Vào nhà kho lấy cái bao lớn ra đây. Khi Soko tìm được cái bao mang ra thì đại sư đang dùng hai tay gạt đám lá khô sang một bên. Ông lại bảo :

- Mở miệng bao ra.

Soko tuân lời, lẳng lặng theo dõi đại sư quơ tay ôm lá bỏ vào bao, thỉnh thoảng lại giậm giậm cho lá xẹp xuống. Lá khô trong đồng rác đã được nhồi hết vào bao, cột lại. Soko lại nghe lệnh truyền :

- Đem bao lá này cất vào nhà kho để dành nấu nước tắm.

Trên đường vác bao lá khô vào nhà kho, vừa đi Soko vừa thầm nghĩ, thế còn đồng đất đá còn lại đổ đi đâu ?

Nhưng khi trở ra ông rất đỗi ngạc nhiên thấy đại sư đã nhặt từng viên sỏi đá bỏ gọn vào một đồng. Còn đang phân vân, đại sư liền gằn giọng :

- Có thấy hàng hiên ngay dưới máng xối kia không ? Có thấy chỗ bị nước mưa xoáy lồi lõm không ? Đem những sỏi đá vụn này trám vào những chỗ đó.

Soko vừa làm vừa thán phục thầy mình, vì quả thực, sau khi trám, không những chỗ lồi lõm bằng phẳng mà còn đẹp hẳn lên nữa.

Bây giờ, đồng rác, Soko thầm nghĩ, chỉ còn lại đất và rêu. Lần này thì chắc chắn phải hốt đổ đi rồi ?!

Trong lúc Soko còn đang băn khoăn chưa biết phải hành xử ra sao với phần rác còn lại, đại sư đưa mắt nhìn một lượt những bức tường trước mặt, lấy phần đất rêu còn lại trét bít lại những chỗ nứt nẻ trên tường.

Những thứ mà Soko đã gọi là rác, giờ đây đã trở thành những vật hữu dụng không loại bỏ thứ nào.

“Không có gì là rác” là bài học đầu tiên đại sư Zuigan Goto dạy cho đệ tử vừa thấu nhận, sau này chính là thiền sư Soko Morinaga nổi tiếng của xứ Phù Tang, viện trưởng đại học Hanazoko, thuộc tông lâm tế Nhật Bản.

* * *

Mấy ngày nay nắng gay gắt, nhiệt độ nhiều ngày đã lên tới 37-38 độ, xen kẽ những trận giông gió, mưa đá. Con chim nhỏ không còn thấy tìm về điểm hẹn. Những buổi chiều ngớt mưa lặng gió, tôi lại tìm tới “vùng trời riêng tư” như thường nhật, nhưng trên ngọn cây thân quen vắng bóng chú chim nhỏ, con chim mà vài tuần lễ trước đây tôi đã từng khó chịu vì tiếng hót đơn điệu của nó. Chiều nay nhìn lên ngọn cây cao, tôi lại thấy nhớ nó. Và từ điểm hẹn trên ngọn cây, tôi vẫn thấy lời nhắc nhở vọng sâu vào nội tâm tôi : **CHEP...CHEP...CHÍP...CHÍP ...HÃY NÊN THÁNH, Hãy sống trọn ơn gọi Cha đã kêu mời con !**

Từ tâm trạng khó chịu, bực mình với con chim nhỏ vì giọng hót đơn điệu, không du dương thánh thót của nó, tâm hồn tôi hôm nay dâng lên tâm tình tri ân, mến nhớ chú chim nhỏ “sứ giả” tình yêu của Đấng Tạo Dựng. Những lá khô, những cục đá sỏi... mà thiền sư Soko gom quét đã từng là những thứ nhỏ bé bị lãng quên trong góc, xó vườn, và trước mắt người đệ tử vừa nhập môn Soko đều là “rác rưởi” cần tìm chỗ loại bỏ, nhưng với đại sư Zuigan Goto, với tầm nhìn của một bậc thầy, không có gì là rác cả, nhưng tất cả đều hữu ích.

Hai cảnh huống, hai biến cố đều để lại, đều ghi đậm lại trong tôi những bài học, những lời nhắn nhủ : đừng coi thường, đừng lơ là với từng biến cố trong cuộc sống, dù thật nhỏ của từng phút giây trong nhịp sống thường ngày.

Tôi cần thính tai nghe những lời nhắc nhở vọng gọi từ nhiều phía, nhiều hoàn cảnh. Tôi cần sáng mắt để nhìn ra những **DẤU CHỈ TỪ TRỜI CAO** thể hiện qua anh chị em tôi, thuộc mọi lớp người, những người tôi dễ mến, dễ thương, những người như hình ảnh con chim nhỏ, và qua không gian, vạn vật bao quanh đã, đang như chiếc la bàn dẫn tôi đi đúng hướng cùng đích của đời người. Khi **NGÀI CÓ ĐÓ**, khi tôi thấy được sự hiện diện đầy yêu thương của Chúa, thấy được dấu chỉ của Ngài trải dài qua không gian, thời gian thì hành trình đời tôi sẽ chan chứa một mùa xuân, đó đây đều có bóng dáng của hạnh phúc vĩnh cửu.

*Mến tặng các Anh Chị hai Khóa 27 & 28
Tại Wernau-Stuttgart - 2010
Duy -Bình ■*

CHÚC MỪNG

◆ Chị Maria Nguyễn thi Thanh Trang, cursillista k6, tuyên khấn trong Phẩm đoàn Trinh Nữ Thánh Hiến. Lễ khấn do Đức Giám Mục Jean-Paul James, địa phận Nantes cử hành tại Thánh Đường Ste Thérèse de Nantes, Rue du Chanoine Larose thứ bảy 25/09/2010 lúc 15:30.

BĐH PT xin chung vui cùng chị Thanh Trang, trong tâm tình cầu nguyện cho chị vững bước trên con đường tốt đẹp vừa chọn.

◆ Được tin Cháu Minh Thi, con gái đầu lòng của anh chị Nguyễn Quang Tân (k10) và Ngô Minh Trân (k4) vừa chào đời ngày 25/08/2010. BĐH xin cùng vui với anh chị Tân-Trân trong niềm hân hoan chào đón cháu Minh Thi.

JOURNAL

Dest :

PHONG TRÀO CURSILLO
Mr. Giuse Nguyen Minh Duong
4 Place Watteau
95120 Erromont — France
Tél: (+33) 9 81 89 67 01

CÁO PHÓ và TRI ÂN

Trong niềm tin vào Chúa Phục Sinh, gia đình chúng tôi xin kính báo đến thân bằng quyến thuộc xa gần : chồng, cha, ông của chúng tôi là

Felix Quit

sinh ngày 20/07/1919 tại Huế
đã được Chúa gọi về ngày 07/08/2010 tại Pháp
hưởng thọ 91 tuổi.

Nghi lễ an táng đã được cử hành ngày 13/08/2010 tại thánh đường Saint Martin và nghĩa trang Montigny.

Chúng tôi xin chân thành cảm tạ và tri ân :

Đức ông Giuse Mai Đức Vinh,
Thầy phó tế Phạm Bá Nha,
Gia đình Cursillo,
quí ông bà cô bác trong và ngoài cộng đoàn, các con cháu xa gần
đã đến dâng lễ, góp lời cầu nguyện, tiễn đưa người thân của chúng
tôi đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Trong lúc bối rối, nếu có sơ sót, kính xin quý vị tha lỗi.

Tang gia đồng cảm tạ,

Bà quả phụ Agnès Trần Thị Vân cùng các con, dâu, rể và các cháu.